

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1. října 2020 v trestní věci obžalovaného: [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v Bedevlja, státní příslušník Ukrajiny, bytem [adresa], o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 19. února 2020, č.j. 1 T 57/2018 – 1197,

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1.) Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 19.2.2020, č.j. 1 T 57/2018 – 1197, byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vinným z přečinu neoprávněného zaměstnávání cizinců podle § 342 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že v Českém Dubu, okr. Liberec v době od 1. 2. 2012 do července 2017 jménem spol. PROGRES-BAU s.r.o. na základě smlouvy o dílo a zastupující na základě generální plné moci ze dne 6. 4. 2016 udělené jednatele společnosti Enord CZ s.r.o., IČ 04909992, jménem [anonymizována dvě slova], společnost Enord CZ s.r.o., IČ 04909992, se sídlem Křižíkova 180, Praha, za kterou fakticky jednal, zaměstnal minimálně ve třidvaceti případech cizince, a to následující osoby jménem:

- [celé jméno svědka], [datum narození], státní příslušnici Ukrajiny, v červnu a v červenci roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození] státní příslušnici Ukrajiny, v červenci roku 2016,
- [jméno] [příjmení], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, od října roku 2016 do prosince roku 2016
- Nadiia Yushchuk, [datum narození], státní příslušnici Ukrajiny, od dubna 2016 do července 2016,
- [příjmení] [jméno], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, od února roku 2016 do července roku 2016,
- [příjmení] [jméno], [datum narození], státní příslušnici Ukrajiny, od února roku 2016 do července roku 2016,
- [jméno] [příjmení], [datum narození], státní příslušnici Moldavské republiky, v červnu a červenci roku 2016,
- Yuriy [celé jméno svědka], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, od května 2014 roku do prosince roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Ukrajiny, v červnu a červenci roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Moldavské republiky, v červenci roku 2016,
- [celé jméno svědka], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, od dubna do července roku 2016,
- [celé jméno svědka], [datum narození], státní příslušnici Ukrajiny, v červnu a červenci roku 2016,

- [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Moldavské republiky, v červnu a červenci roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Ukrajiny, v červnu a červenci roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Ukrajiny, v červenci roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození] státní příslušnici Ukrajiny, v červnu a červenci roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Ukrajiny, od května do července roku 2016,
- [celé jméno svědka], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, v červenci roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Moldavské republiky, od května do července roku 2016,
- [celé jméno svědka], [datum narození], státního příslušníka Moldavské republiky, v červenci roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Moldavské republiky, od dubna do července roku 2016,
- [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Moldavské republiky, od května do července roku 2016,
- Nadejda [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušnici Moldavské republiky, v červenci roku 2017,

kterým však nebylo vydáno platné povolení k zaměstnání na území České republiky podle zákona č. 453/2004 Sb., o zaměstnanosti a kteří vykonávali práci, za kterou byli vypláceni, kdy práci prováděli ve výrobním prostoru společnosti LUKOV Plast spol. s r.o. IČ 25023063 na adrese Zámecká 191, Český Dub, okr. Liberec, přičemž jejich zaměstnání vědomě zprostředkoval a zajišťoval právě [celé jméno obžalovaného] jménem společnosti Enord CZ s.r.o., přičemž jednal za tuto právnickou osobu v rámci její činnosti a v jejím zájmu jako oprávněná osoba a jejím jménem.

2.) Za popsany přečin byl obžalovaný napadeným rozsudkem odsouzen podle § 342 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání jednoho roku. Dále byl obžalovanému napadeným rozsudkem uložen podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti spojené se zprostředkováním zaměstnání jako fyzické osoby anebo v rámci činnosti obchodní korporace v trvání jednoho roku.

3.) Proti všem výrokům napadeného rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájce odvolání s odůvodněním, že osoby, které jsou uvedeny ve skutkové větě napadeného rozsudku jsou osoby, které nebyly vyslechnuty řádným procesním způsobem před soudem a byly opatřeny jen jakési listiny o podání vysvětlení, které nelze pro potřeby trestního řízení užít. Navíc osoby byly vyslechnuty bez přítomnosti obviněného či jeho obhájce, ale i tlumočníka. Obžalovaný byl připraven s těmito osobami být konfrontován a prokázat takto, že to nebyl on, kdo je neoprávněně zaměstnával. Obžalovaný je tedy přesvědčen, že soud nemá k dispozici právně relevantní důkazy, prokazující důvodnost jeho postavení před soudem.

4.) Dále obžalovaný zdůrazňuje, že pro společnost LUKOV Plast spol. s r.o. v Českém Dubu zajišťovaly zaměstnance společnosti PROGRES-Bau s.r.o., resp. společnost Enord CZ s.r.o., když ani v jedné z těchto společností nepůsobil jako statutární zástupce, není tedy odpovědný za

právní úkony těchto firem, pouze plnil úkoly, které mu zadal jednatel společnosti Enord CZ s.r.o., tedy nebyl to on, kdo neoprávněně zaměstnával jiné osoby, ale byla to firma PROGRES-BAU s.r.o., resp. společnost Enord CZ s.r.o. Ani jeden z jednatel těchto společností nebyl k věci vyslechnut a bez jejich výslechu nemůže soud přesně specifikovat rozsah oprávnění a zmocnění pro obžalovaného. Obžalovaný tedy uznává, že nebyl tím, kdo zaměstnával jiné osoby, stíhána měla být příslušná právnická osoba a nevěděl, že osoby vyjmenované ve výroku o vině napadeného rozsudku nejsou oprávněny pracovat na území České republiky a v tomto směru odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28.11.2019 pod sp. zn. 4 Tdo 1341/2019.

5.) S ohledem na shora uvedené je obžalovaný toho názoru, že nemohl naplnit formální ani materiální znaky žalovaného jednání, nebyl osobou k takovým úkonům, navrhuje proto, aby byl napadený rozsudek zrušen a on obžaloby zproštěn, nebo aby věc byla vrácena okresnímu soudu k řádnému vyslechnutí všech domnělých poškozených a jednatel obou dotčených obchodních korporací.

6.) Z podnětu včas a řádně podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a to i s přihlédnutím k vytýkaným vadám, a dospěl k níže uvedeným závěrům.

7.) V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k procesním vadám či pochybením, které by mohly mít vliv na objasnění věci. Soud prvního provedl dokazování v takovém rozsahu, který odpovídá ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, veškeré provedené důkazy hodnotil způsobem, jenž odpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně nevznikly důvodné pochybnosti a skutkový stav byl zjištěn v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí.

8.) Odvolací soud je v podstatě vázán hodnocením důkazů provedeným soudem prvního stupně a odchýlit se od tohoto hodnocení a popisu skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by mohl pouze za podmínek specifikovaných v zákoně, tj. pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro skutková zjištění. Důvody pro jiné hodnocení důkazů, než jak činil soud prvního stupně, krajský soud neshledal, skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná a jsou také odůvodněna.

9.) Byť nebyly v řízení před soudem prvního stupně v procesním postavení svědka vyjma Yuriye [celé jméno svědka] vyslechnuty ostatní osoby jmenované ve výroku o vině napadeného rozsudku, je rozsah soudem prvního stupně provedeného dokazování a kvalita provedených důkazů dostačující k tomu, aby mohla být označena skutková zjištění soudu prvního stupně za správná a nepochybná. Soud prvního stupně skutková zjištění založil pouze na důkazech provedených v rámci hlavního líčení, v tomto ohledu postupoval zcela správně, nelze mu proto vytýkat procesní pochybení, která by zavdávala důvod ke zrušení napadeného rozsudku ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, a potom je nedůvodnou odvolací námitka obžalovaného o procesní nepoužitelnosti listin o podání vysvětlení či protokolů o výsleších osob, zaměstnanců, realizovaných jako neodkladný úkon (§ 158a tr. řádu), když tyto soud prvního stupně jako důkaz v hlavním líčení neprovedl a vůbec z nich při svých skutkových či právních závěrech nevycházel.

10.) Krajský soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že především z výpovědi svědka [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně] ve spojení s výpovědí svědka [příjmení] [celé jméno svědka] a listinnými důkazy je prokázán mechanismus, jakým obžalovaný jednal. Zejm. výpovědi svědka [celé jméno svědka] je jednoznačně prokázáno, že to byl obžalovaný, kdo obstarával, zajišťoval jednotlivé pracovníky, kteří nebyli v pracovněprávním poměru s LUKOV Plast spol. s r.o. Výpovědi svědků [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně] pak soud prvního stupně zcela správně hodnotí v kontextu se smlouvami o dílo uzavřenými mezi společnostmi LUKOV Plast spol. s r.o. na straně jedné a Enord CZ s.r.o. a PROGRES-BAU s.r.o. na straně

druhé, za které vždy jednal právě obžalovaný buď na základě zmocnění společnosti Enord CZ s.r.o. (viz generální plná moc) či z titulu svého postavení coby jednatele PROGRES-BAU s.r.o. I v případě, že obžalovaný jednal na základě zmocnění Enord CZ s.r.o., jednal fakticky v postavení obdobném postavení statutárního zástupce, neboť podle obsahu generální plné moci mu bylo zmocnění uděleno v plném rozsahu práv statutárního zástupce, zejm. pokud jde o zastupování společnosti ve všech vztazích s jinými právníckými i fyzickými osobami včetně podepisování dokladů, přijímání rozhodnutí a uzavírání smluv, přebírání a hrazení finančních prostředků, disponování s bankovními účty společnosti. Jednaje v takovém postavení se obžalovaný nemůže zbavit trestněprávní odpovědnosti za své jednání, které jménem společnosti a v jejich prospěch se všemi důsledky realizoval, včetně faktického zaměstnávání cizinců, nese tedy i on jako fyzická osoba trestněprávní odpovědnost za právní úkony daných společností. Je pak nadbytečné vést dokazování výsledkem jednání Enord CZ s.r.o. či PROGRES-BAU s.r.o., když jak vyplývá z výpovědí svědků [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně] a Yuriye [celé jméno svědka] za Enord s.r.o. i PROGRES-BAU s.r.o. činil právní úkony pouze obžalovaný, který k tomu byl nadán příslušnými pravomocemi, navíc v PROGRES-BAU s.r.o. byl obžalovaný sám jednatelem. Je faktem, že odpovědnost za právní jednání nesou také obě zmíněné společnosti, tj. Enord CZ s.r.o. a PROGRES-BAU s.r.o., včetně trestní odpovědnosti, ostatně Enord CZ s.r.o. již byla za předmětné jednání pravomocně odsouzena trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 30.4.2018, č.j. 1 T 57/2018 – 1131, trestní odpovědnost právníckých osob však nevylučuje trestní odpovědnost obžalovaného coby fyzické osoby fakticky jednající za zmíněné právnické osoby.

11.) Soud prvního stupně správně uzavírá, že výpovědi svědků [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně], Yuriye [celé jméno svědka] ve spojení se smlouvami o dílo bez pochyb svědčí o tom, že pracovněprávní odpovědnost ze zaměstnaneckého poměru neležela na společnosti LUKOV Plast spol. s r.o., osoby vyjmenované ve výroku o vině napadeného rozsudku tedy nebyly zaměstnanci LUKOV Plast spol. s r.o., nýbrž zmíněná odpovědnost jde za obžalovaným, který v pozici osoby s právy statutárního zástupce společností Enord CZ s.r.o. a PROGRES-BAU s.r.o. uvedené osoby zaměstnal, o čemž svědčí čl. 5 jednotlivých smluv, v němž je ujednáno, že zhotovitel (Enord CZ s.r.o., PROGRES-BAU s.r.o. vždy zastoupené obžalovaným) garantuje ob jednatelem (tj. LUKOV Plast spol. s r.o.), že pokud jeho pracovníci budou cizinci, budou mít v pořádku pracovní povolení a veškeré potřebné doklady pro pobyt v ČR, když i další ustanovení čl. 5 smluv o dílo stanoví, že zhotovitel řídí na pracovišti své pracovníky svým odpovědným pracovníkem, přičemž i z dalších ust. čl. 5 smluv o dílo lze jednoznačně seznat, že odpovědnost za činnost zaměstnanců nese zhotovitel, nikoli ob jednatelem.

12.) Jako svého zaměstnavatele označil obžalovaného svědek [příjmení] [celé jméno svědka], jehož výpověď je prokázán mechanismus vzniku jeho zaměstnání, svědek nejednal s nikým jiným než s obžalovaným, který mu také vyplácel mzdu. Ačkoli nebyly ostatní osoby jmenované ve výroku o vině napadeného rozsudku v procesním postavení svědka vyslechnuty, přesto je fakt, že vůči nim v pozici zaměstnavatele vystupoval obžalovaný, prokázán dále kopiemi dokladů totožnosti, zajištěnými celním úřadem i pracovními výkazy, jak soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku v bodě č. 9 příslušným způsobem hodnotí, když i tyto doklady dále svědčí o tom, že jmenované osoby fakticky v areálu LUKOV Plast spol. s r.o. práci vykonávaly, přičemž spadaly pod obžalovaného, což je nutno opět hodnotit v kontextu výpovědí svědků [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně] i smluv o dílo, které jsou zjednodušeně řečeno koncipovány tak, že společnost LUKOV Plast spol. s r.o. pouze pronajímá pracovní prostředky, dílo však dodávají společnosti Enord CZ s.r.o. resp. PROGRES-BAU s.r.o. zastoupené obžalovaným, včetně zjednání osob, které fyzickou realizaci díla zajišťují. Obhajobu obžalovaného, v níž se stylizoval do role pouhého řidiče, pak soud prvního stupně zcela důvodně shledal nedůvodnou, neboť ta je vyvrácena provedenými důkazy.

13.) Soud prvního stupně učinil také správný právní závěr, pokud jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin neoprávněného zaměstnávání cizinců podle § 342 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť soustavně a opakovaně neoprávněně zaměstnával cizince, který nemá (resp. kteří neměli) platné povolení k zaměstnání, které je podle jiného právního předpisu vyžadováno. Soud prvního stupně se formálními znaky dané skutkové podstaty řádně zabýval, vyčerpávajícím způsobem zdůvodnil jejich naplnění, krajský soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, a nepovažuje za nutné opakovat přiléhavou argumentaci soudu prvního stupně. Soud prvního stupně důvodně poukazuje na ust. § 89 odst. 1, odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti ve znění pozdějších předpisů, podle něhož může být cizinec přijat do zaměstnání a zaměstnáván, je-li držitelem platné zaměstnanecké karty, karty vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modré karty, pokud zákon nestanoví jinak. Dále může být cizinec přijat do zaměstnání a zaměstnáván, má-li platné povolení k zaměstnání vydané krajskou pobočkou Úřadu práce a platné oprávnění k pobytu na území ČR. Jak je zjevné z listinných důkazů, zejm. ze sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení, Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky v Liberci, osoby jmenované ve výroku napadeného rozsudku neměly otevřený pojistný vztah v rámci sociálního pojištění u Enord CZ s.r.o. či PROGRES-BAU s.r.o. a nebylo jim vydáno povolení k zaměstnání. Byl to obžalovaný v pozici jediné osoby jednající za právnické osoby, tj. fakticky v pozici zaměstnavatele, aby plnil své povinnosti ověřit, zda jsou na straně zaměstnanců, cizinců, splněny zákonné předpoklady pro to, aby je mohl zaměstnat. Tím, že obžalovaný rezignoval na povinnost zaměstnavatele zjišťovat, zda jsou dané osoby, které byly cizinci, o čemž věděl, způsobilé být přijaty do zaměstnání, tj. zda mají platné doklady dle zákona o zaměstnanosti, či zda vůbec mají platné povolení k pobytu na území ČR, naplnil subjektivní stránku trestného činu a jednal zaviněně přinejmenším ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť tato povinnost byla v jeho působnosti, jak lze dovodit z § 30 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, podle něž výběr fyzických osob ucházejících se o zaměstnání z hlediska kvalifikace, nezbytných požadavků nebo zvláštních schopností je v působnosti zaměstnavatele, nevyplývá-li ze zvláštního právního předpisu jiný postup; předpoklady kladené zvláštními právními předpisy na fyzickou osobu jako zaměstnance tím nejsou dotčeny (odst. 1), přičemž zaměstnavatel smí vyžadovat v souvislosti s jednáním před vznikem pracovního poměru od fyzické osoby, která se u něj uchází o práci, nebo od jiných osob jen údaje, které bezprostředně souvisejí s uzavřením pracovní smlouvy (odst. 2). Obhajoba obžalovaného, že povinnost splnění legálních požadavků pro vznik pracovního poměru byla pouze na straně zaměstnanců, je tudíž lichá. S ohledem na právě uvedené pak není přiléhavým odkaz obhajoby na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28.11.2019 pod sp. zn. 4 Tdo 1341/2019, neboť zmíněné rozhodnutí se vztahuje na jinou situaci, nevylučuje naplnění subjektivní stránky (zavinění) na straně pachatele, leč jiného, než žalovaného trestného činu, který je navíc odlišný od trestného činu posuzovaného v nyní projednávané trestní věci.

14.) Pochybení pak krajský soud neshledal ani ve výroku o trestu. Z odůvodnění výroku o trestu napadeného rozsudku je zřejmé, že soud prvního stupně při ukládání trestu vycházel z ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku, upravujících zásady ukládání trestních sankcí, a hodnotil rovněž naplnění polehčujících či přitěžujících okolností tak, jak jsou uvedeny v § 41 a § 42 tr. zákoníku a trest, který byl obžalovanému uložen ve třetině hranice trestní sazby § 342 odst. 1 tr. zákoníku, nelze považovat za trest přísný. Především s ohledem na dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného soud prvního stupně správně ukládal výchovný trest v podobě podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody, když ani zkušební dobu podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody stanovenou na spodní hranici zákonného rozpětí uvedeného v § 82 odst. 1 tr. zákoníku nelze považovat za nepřiměřeně přísnou.

15.) Důvodně pak soud prvního stupně obžalovanému uložil podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti spojené se zprostředkováním zaměstnání jako fyzické osoby nebo v rámci činnosti obchodní korporace v trvání jednoho roku, tj. na spodní hranici zákonného rozpětí uvedeného v § 73 odst. 1 tr. zákoníku. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku uložení daného druhu trestu odůvodnil, s čímž se krajský soud ztotožňuje a správně poukazuje na to, že trestného jednání se obžalovaný dopustil

v souvislosti s činností spočívající v zajištění zaměstnání pro jiného, proto i dle názoru krajského soudu jsou naplněny zákonné podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti.

16.) Protože krajský soud neshledal žádné okolnosti vedoucí ke změně či zrušení některého z výroků napadeného rozsudku, odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí mohou obviněný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec dne 01.10.2020

Mgr. František Jahůdka v. r.
předseda senátu